

1:27:05-1:30:11 ורמ"ד  
(1:30:28) 00:17 ורמ"ד  
(1:32:58) 2:30 דבור ענות  
(1:43:09) 10:11 כולל ענות

## השותפין

28

7 מלמד

**תרי** בתרי היכי יחיד • משמע שטעם עמודין היה הקיפו ששה  
שאל היה הקיפו בלא עמודין אם כן נפיש ליה משני טפחים  
בהדי עמודים: **ורמ"ד** מאיר עמודין היכא הו קיימי • אע"פ שיש  
ריוח הרבה לר"מ בכל האורך לבד מנגד ספר תורה פשוט היו לו  
שהיו מונחים בלד ראש הארון שספר  
תורה מונח: **ורמ"ד** חיוב בימי  
משה היה • וא"ת מאי קאמר ולמ"ד  
(ה) אלא תנא גופיה סבר דבימי משה  
היה דקתני סיפא משה כתב ספר חיוב?  
וי"ל דאכתי לא ידע סיפא דברייחא:

**בפורענותא** לא מתחילין (ה) תוס' ד"ה ולמ"ד  
וכו' מאי קאמר ולמ"ד  
והא לא תנא:

**מ"ד** חתך רות: **אומר** ר"י משום  
שאחרית של רות היה אחרית שילא  
ממנה דוד שריוהו להקב"ה בשירות  
ותשבתה לכך כתב אחר כך מיד  
אותן שירות והוא אחרית שלה **א"ל**  
ולמ"ד מעולי גולה היה לכתביה לאויב  
לבסוף **אומר** ר"י דמשום הכי כתבו  
**בדרי תהלים** ומשלי לפי שהוא מענין  
אחד כתובין מעין שירה ומקראות  
קלרים וניגון אחד דבימיהם היה ניגון  
כדאמרינן (מגילה דף ג') "ויקראו  
בספר תורת אלהים מפורש ושום שכל"  
(ה) מאי "שום שכל" פסוקי טעמי, והא  
דלא כתבו אחר משלי משום שלא  
להפסיק בדברי שלמה, **ורמ"ד** מפרש  
דלכן כתבו **בדרי תהלים** משום דאמר  
לקמן דוד כתב ספרו ע"י עשרה  
**זקנים** ואויב נמי נכתב ע"י ד' זקנים:  
זופר וזלדד ואליפז ואליהוא, והשתא  
אנן שפיה שלא כתבו אחר משלי:  
**פורענות** דאית ביה אחרית •  
וא"ת חיוב נמי אית

ביה אחרית: וי"ל דהא 'אחרית' דרות-  
אחרית דכל ישראל, ועוד דאיכא למ"ד  
(ג) דלא כפל הקב"ה שברו אלא  
למורדו מן העולם:  
ועל

### מסורת הש"ס

(ה) [במגילה שם  
ובדברים לז: איתא ויביטו  
במקרא אלו פסקי  
טעמי:] (ג) [לפמן עז:]

\* דהפס' כתב ונקט' כפל (ו) אכ"ז

\* ואח"כ לא ייק' לפרקי אומר כי כן אמרית